

man sig forpligtet til at fastholde denne Garnisonstjeneste som et Led af Uddannelsen, der formelt taget altsaa var nødvendig, men som reelt taget ikke havde nogensomhelst Betydning for Recruterne. Jeg kunde nu have ønsket at høre den høitærede Ministers Opfattelse af denne Sag; om han bestemt mener, at Recruterne, naar Udvalgets Forslag gaaer igjennem, kun faae 5 Maaneders Uddannelse, og om han mener allerede at kunne staae en Streg over den Deel af Uddannelsen, der skulde hidrøre fra Garnisonstjenesten; dersom det skulde være Tilfældet, forekommer det mig, at vi ikke gjøre Ret i at staae skarpt paa dette Standpunkt, men at vi hellere maae komme den høitærede Krigsminister imøde og bevilge det, der er nødvendigt for at faae Recruterne vel uddannede. Dette er mit Standpunkt til Sagen, og jeg vil, som sagt, dersom ikke andre Oplysninger fremkomme, paa Grund deraf see mig nødsaget til at stemme imod Forslaget under Nr. 9, som jeg ellers kunde være tilbøjelig til at stemme for.

Krigsministeren: Jeg erkjender fuldkomment Betydningen af det Spørgsmaal, som den sidste ærede Tale rettede til mig. Mit Standpunkt overfor den ærede Ordfører er heller ikke saa skarpt, men det er dog noget afvigende. Da vi havde Planen af 1842 i fuld Virksomhed, beholdt Bataillonerne det Mandstab, de havde faaet ind som Recruter, hele Vinteren, og som Følge deraf var Uddannelsen i Vintertiden mere fylbig; Folkene kom forholdsviis sjældent paa Vagt, og der var altsaa mere Leilighed til at uddanne dem. Desuden var det jo om Vinteren alle Folkene, der kunde blive uddannede, og ikke kun en Deel af dem. Det havde ogsaa sin store Betydning, at Apparatet til Øvelserne, at selve de Meniges Antal var større, at Øvelserne, som Følge deraf, kunde organiseres bedre, og at alle de Menige fik denne Øvelse. Nu ere vi i Overgangsperioden, nu beholde Afdelingerne en mindre Styrke til Tjeneste om Vinteren end

før, de sende hjem omtrent Halvdelen eller de to Trediedele efter Omstændighederne. Følgen deraf er, at de Øvelser, man kan give dem om Vinteren, ere mindre fylbige, at der gjøres forholdsviis mere Krav paa Mandens Tid ved Vagttjenesten; der er mindre Tid til Øvelserne, og Mandstabet er mindre talrigt, altsaa Øvelserne have tabt i Værdi; men dermed vil jeg ikke have sagt, at de intet Værd have; men kun at de ikke have det samme Værd som forhen, og saa maa man lægge Mærke til, at den forøgede Uddannelse nu kun kommer en Deel af Mandstabet tilgode; idetmindste Halvdelen gaaer hjem med den Uddannelse, den har faaet ved Recrutuddannelsen og i Exerceertiden, dermed maae vi lade os nøie. Altsaa deri er Forandringen skeet, at Vinteruddannelsen ikke har tabt al sin Værdi, men har dog ikke den samme Værdi og Betydning som tidligere, da Planen af 1842 var i fuld Virksomhed, og derfor kunde man bedre berolige sig dengang ved en kortere Recruttid, end man kan nu. Det er det, jeg troer at burde svare det ærede Medlem.

Rjøer: Jeg skal kun gjøre en kort Bemærkning ligeoverfor det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallesen), som vilde oplyse Thinget om, at de to sidste Krige havde overrumplet os, saaledes at vi ikke kunde være tilstrækkelig forberedte. Hvad den første Krig angaaer, kan han have Ret, da det var et Oprør af vore egne Undersaatter, men med Hensyn til den sidste Krig kan jeg ikke give ham Medhold i, at man ikke kunde være tilstrækkelig forberedt paa den; thi man havde længe før offentlige Udtalelser endog fra Regeringsmedlemmer om, at den daværende Tilstand var fremkaldt med velberaad Hu og Overlæg. Deraf forekommer det mig tydeligt at kunne sees, at man vidste, hvad der forestod, og at man altsaa kunde have taget de fornødne Forholdsregler itide, saaledes at det ærede Medlem ikke kan anføre den sidste Krig til Forsvar for sin Paastand.